

Onkraj meja

Ko opazujem dogajanja v naši državi, imam včasih občutek, da obstajata dve vrsti ljudi. Tisti, ki govorijo, da je treba razmišljati izven okvirjev, in tisti, ki delujejo izven okvirjev. V veliko veselje mi je, da je slednjih vse več in da jih najdeš tako rekoč na vsakem področju: bodisi med umetniki, gospodarstveniki, znanstveniki, športniki, filozofi, podjetniki... Njihove zgodbe me navdušujejo in navdajajo s ponosom, da tudi sam predstavljam delček slovenske zgodbe o uspehu. Saj to nedvomno je. Vsak, ki deluje izven okvirjev, vam bo to potrdil.

To je moja zgodba. To je moja ljubezen. To je okvir, iz katerega sem izstopil.

Ples je most

S plesom se ukvarjam že toliko časa, da sem že skoraj pozabil, kdaj se je vse skupaj začelo. Pa je moja strast do njega še vedno enako živa. Ples je poseben način komunikacije in lastnega izražanja, ki te popolnoma osvoji. Moč plesa so poznali že v časih pred pisano zgodovino. Predzgodovinske slike kažejo, da so plesali že primitivni prebivalci jam. Ne ve se, ali so plesali zaradi izražanja, praznovanja ali ritualov, toda nekatere naslikane figure kažejo enake gibe, kot jih vidimo še danes na plesišču.

V primitivni plemenski skupnosti so pri plesu sodelovali vsi. Plesi in ritmi so bili preprosti, toda tako močni kot čustva, ki so jih izražali. Plesali so ob zvokih prvega bobna – votlega polena, po katerem so udarjali s palico, da bi dosegli skupno premikanje. S plesom so proslavili žetev, častili svoje bogove, priklicali dež ali sonce, povečali rodovitnost ali pospešili zdravljenje. Ustvarili so vzdušje spolne predanosti; ples je bil ritual...

Z razvojem civilizacij je postal ples sredstvo druženja in različnih obredov. Zgodnji plesi so bili dokaj zapleteni in so bili namenjeni vključevanju velikih skupin. V antični Grčiji je ples dosegel enega izmed vrhuncev, bil je del vzgoje in umetnosti, zato so se mnogi v njem izpopolnili do mojstrstva. Sokrat je trdil, da so najboljši plesalci tudi najboljši bojvniki.

Današnji družabni ples ustvarja most med ljudmi, dva združi v par, družbo v skupinski ples in narode v sinhroni ples brez meja in omejitev.

Lepota četvorke je, da za svoj izraz ne potrebuje ničesar drugega kot prostor. Zato lahko danes povezuje mlade iz vse Slovenije in iz sosednjih dežel, ki v plesu ne poznajo politike, gospodarskih vprašanj, narodnostne in verske pripadnosti ter drugih bremen sodobne družbe.

Tomaž Ambrož

foto: arhiv Urška

Četvorka onkraj meja

Četvorka se je kot slavnostni maturantski ples že pred desetletji uveljavila po zaslugi plesnih mojstrov Jenka in Simončiča. V naših krajih jo zaplešemo izključno na glasbo iz Straussovega Netopirja.

Maturantska četvorka je skupinski ples v štirih slikah, ki ga je zares lepo opazovati, če so vsi plesni koraki določeni in poenoteni. Skupina mora delovati in plesati usklajeno, čeprav jo pleše poljubno število plesnih četvork. Lepota četvorke se, poleg njene uglajenosti, elegantnih korakov in gracioznosti, skriva v tem, da za svoj izraz ne potrebuje ničesar drugega kot prostor, ki kar kliče po druženju, povezovanju in širitvi. V nas je zato že dolgo tlela želja, da bi celotna generacija maturantov lahko zaplesala skupaj. Kje drugje kot na cesti...

Maturantska parada se je rodila v Ljubljani, 25. maja 2001, kot otrok Zavoda za turizem MOL in plesne šole Urška. Njeni botri so bili Mobitel, Siemens in Radio Salomon. S harmonijo in prav posebno energijo je sinhroni ples navdušil tako plesalke in plesalce kot gledalce. Kljub odmevnosti je bila prva javna četvorka premajhna za vpis v Guinnessovo knjigo rekordov in šele po nekaj mesecih pogajanj smo dosegli priznanje nove kategorije rekorda v sinhronem plesanju na več lokacijah sočasno.

Da bi dosegli istočasno plesanje, morajo vsi plesalci plesati na glasbo, ki jo prenašajo preko radijskih valov in je dolga vsaj pet minut. Zahvaljujoč Valu 202, ki glasbo oddaja preko satelita, se je množično plesanje četvorke za Guinnessov rekord iz Ljubljane preneslo po vsej Sloveniji. In nismo ostali le doma. Četvorko danes plešejo skupaj z roko v roki mladi iz Slovenije in iz sosednjih dežel, ki v plesu ne poznajo politike, gospodarskih vprašanj, narodnostne in verske pripadnosti in drugih bremen sodobne družbe. Letos, na primer, so na Maturantski paradi plesali mladi iz Ljubljane, Ljutomera, Škofje loke, Kranja, Postojne, Nove Gorice, Tolmina, Zagreba, Bjelovara, Daruvara, Garešnice, Grubišnega Polja, Čazme, Metkovića, Sarajeva, Banja Luke, Širokega Brega, Beograda, Novega Sada, Srbobrana, Pančeva, Niša, Pirota, Leskovca, Skopja in Ohrida. Resnični most med mladimi.

Točno opoldne

Tisti, ki govorijo o tem, da je potrebno razmišljati izven meja, v Maturantski paradi pogosto vidijo zgolj odlično promocijo in izvrstno gradnjo ugleda. Sam sem prepričan, da tisti, ki tudi delajo izven okvirjev, v tem projektu prepoznajo koristi, ki jih ob tem posredno uživa naša država, vedo, da vsak tak projekt dvigne ugled Slovenije za kako stopnjo ali dve; vsi ti so prav tako navdušeni nad obsegom projekta, njegovo večkulturnostjo in nad povezovanjem različnosti ter cenijo uspeh, ki ga prinesejo srčnost, zavzetost in vztrajnost na poti do uresničitve tudi najdrznejših ciljev.

Pridružite se nam na karnevalu plesa mladih, na največjem maturantskem plesu na svetu, v petek, 16. maja, točno opoldne na Maturantski paradi 2008.

Slovenija je velika dežela. |

Tomaž Ambrož je plesni učitelj z diplomom ISTD iz Londona, diplomirani inženir strojništva, plesni inovator in pobudnik tekmovanja v rock'n'rolu in show dance-u v Sloveniji, ustanovitelj in vodja Urške ter vodja Maturantske parade. Živi za ples in skorajšnjo ustanovitev Akademije za ples.

*Majski ples
jo ima.
Pa vi?*

ANDREJA LAJH

OBLIKOVANJE VIZUALNIH KOMUNIKACIJ
e: ANDREJALAJH@GMAIL.COM
m: +386 31 736575